

paa andre Stæder, at man ikke skulde gaa ind paa en saadan Gjertning for Pengenes Skyld, men fordt man sølte sig ligesom kaldet til den. Jeg tror ogsaa, at det var heldigt, for Embedsmændene, om Pensionerne blev noget mindre, end her er foreslaet; thi naar Pensionerne ere noget mindre, saa vil det ske, at hvis de Daagjældende ikke kunne leve deraf, saa ville de lægge Noget hen i deres raske Tid til deres gamle Dage, og de ville komme i med at spare, hvilket maasse vil være til stor Gavn siden. De ville da maasse ogsaa lære deres Børn at spare, saa at jeg tror, at dette vilde være til Gavn for Samsundet i det Hele; thi der vilde da, som der er nævnt idag fra en anden Side, maasse blive mere Sparfommelighed, end der nu er. Det kan efter min Formening ikke negtes, at de ærede Forslagsstillere ere komne den høitagtede Finansministers Mening meget imøde, og dersom han nu kunde gjengjælde det, og vi, hvad han, for en Tid siden udtalte her, kunde komme hinanden imøde, saa synes jeg, at dette Lovforslag meget vel maatte kunne blive vedtaget og gaa igjennem.

Finansministeren: Med Hensyn til de Bemærkninger, som den ærede sidste Taler fremdrog, skal jeg tillade mig at minde om, at disse Bemærkninger fremkom, inden vi havde vedtaget de nye Lovningslove. Men nu har jo Thinget vedtaget de nye Lovningslove, hvor der er taget alt Hensyn til de Besparelser, som man fandt at kunne gjøre, og altsaa maa det ærede Medlem jo finde, at disse Betragtninger nu ikke mere ere paa deres Plads. Saameget mere vil det ærede Medlem selvfølgelig gjøre det, som han ved at læse videre — jeg tror, at det er i samme Foredrag — vil se, at jeg netop søiede til, at Pensionerne efter Pensionsloven forekom mig ikke at staa i noget urigtigt Forhold til Embedslønningerne, og i at jeg altsaa netop har væretaget det Standpunkt, jeg endnu staa paa, og som er dette: naar vor Pensionslov i Sandhed skal være en Pensionslov, som fyldestgjør den Hensigt, i hvilken den oprindelig er givet, saa vil der ikke være nogen Mel i paa nogen kjendelig Maade at afknappe de Sæter, som staa i

den. Det er dette Standpunkt, jeg tidligere har indtaget i denne Sag, og jeg tilstaar, at, saa villig jeg end skal være til at samstemme med de Bemærkninger, der kom igaar fra min Kollega Justitsministeren, og som ere fremhævede idag, og til at indrømme Rigtigheden af, at der kan gives Tilfælde, hvor en Minister paa Grund af Begivenheder, som ere indtrufne, siden han tidligere indtog et bestemt Standpunkt i en Sag, kan finde al gyldig Grund til at afvige deraf, skjønner jeg dog ikke, at der i det her foreliggende Tilfælde, siden vi sidst forhandlede Sagen, er indtraadt Noget af denne Art; jeg har ikke paa nogen Maade forandret min Overbevisning i den Henseende. Jeg maa med Hensyn til de Bemærkninger, som det ærede Medlem, der indledede denne Forhandling idag, gjorde med Hensyn til mit Standpunkt til Loven ifjor, stadfæste, hvad et andet Medlem yttrede, at de to nævnte Punkter ikke vare de eneste, som havde gjort mig saa betænkelig ved at tiltræde det Forslag, som kom fra Udvalget, men at der tillige var flere andre, og af disse andre er der eet Punkt, som jeg endnu maa lægge en aldeles afgjørende Vægt paa, nemlig Bestemmelserne i § 2. Jeg ønsker disse Bestemmelser for at være særdeles betænkelige, saaledes som de nu ere affattede, men jeg kan jo aldeles ikke have Noget imod at forhandle videre om denne Sag, for at se, om vi kunne komme til større Enighed i dette Punkt. — Jeg vil med Hensyn til nærværende Forslagsstilling tillade mig at fremsætte den Anskuelse, jeg har deraf, saaledes som jeg har opfattet Meningen med at indbringe det. Det vil erindres, at der ifjor blev indbragt en Pensionslov fra Regjeringens Side, som blev vedtagen i det andet Thing med nogle Forandringer, som Regjeringen troede ikke at burde modsætte sig; det indkom her i dette Thing, og her blev der atter foreslaet visse Forandringer dert, af hvilke jeg paa Regjeringens Vegne maatte erklære, at nogle af dem vare af den Besskaffenhed, at der ingen Betænkelighed var ved at gaa ind derpaa, men at derimod andre vare af den modsatte Besskaffenhed; saaledes kom Sagen frem for dette Thing, og dette Thing gav Udvalgets